

рядъ това, станъ голѣма вреда за съдружество-то ни, зашто ся принудѣваме, да прѣстанемъ вече и прѣключимъ смѣткы-ты си каквото да ся учисти негова-та частъ. И отпослѣ щемъ да Ви явимъ дѣлата си подъ ново Найменуваніе, като повторимъ пакъ да работимъ.

Прѣстанвано-то ни вече Найменуваніе повече не щете познаете слѣдъ това писмо, въ което най сѣтиѣ ся подписваме

Ваши Слуги
Н. КОНСТАНТИНОВЪ И СЪДР.

Въ Виеннѣ 31 Марта.

Г-ДА БР. ХРИСТОВИ И СЪДР.

Слѣдъ като Ви наумимъ крайно-то си писмо отъ 21 сѣцій, съ което Ви явихме потрібны-ты: — —

Днесъ безъ Ваше ново честно, нѣмаме ниѣшто за продължаваніе, нѣ само Ви изявваме съ душевнѣ скърбъ, че Г-нъ Н. Константиновъ, единъ отъ Другарет-ты ни пронадижъ въ болѣсть, и ненадѣино прѣстанъ вече да ни е Другарь, като изпълне общій дългъ. Та спорядъ това ся принудѣваме да прѣключимъ смѣткы-ты си, ка-

квото да ся учисти негова-та частъ. И ако подкачемъ прѣвы-ты си работы, както и мы жѣлаемъ, то ще Ви стане това явно отпослѣ.

Сегашно-то ни Найменуваніе, което до днесъ дрѣ-жя, прѣстанъ сега, и слѣдъ това ни писмо, не щете вече познаете какъвъ да е записъ писанъ подъ това **Имя**

Готови на заповѣди-ты Ви
Н. КОНСТАНТИНОВЪ И СЪДР.

Въ Сливенъ 31 Марта.

Г-НЕ А. ЦВѢТКОВЪ.

На 15 сѣцій Ви писахме, и въ него писмо Ви явих-ме потрібны-ты, на което за приеманіе-то ся не съмнѣ-ваме, и съ голѣмо нетръпеніе отговоръ-тъ Ви чикаме.

Днесъ съ голѣмъ и неизказанъ скърбъ Ви изя-вваме смръть-тж на добрый ни Другарь Г-на Н. Кон-стантиновъ, който ся разболѣ, и вжтрѣ въ два дни умрѣ ненадѣино. Та спорядъ тжж случкѣ, сме длѣжни, да прѣстанемъ вече и да прѣключимъ смѣткы-ты си какво-то да ся отдаде частъ-та, която ся отнеса на покойный: